

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28362-08-21 אלי ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

לפני כבוד השופט אביים ברקאי

התובעים:

1. מיטל אלי
2. ציון אלי

נגד

הנתבעים:

1. מדינת ישראל
2. עמידר, החברה הלאומית לשיכון בישראל בע"מ

באת כוח תובעים עו"ד שלוה פוטשניק
בא כוח נתבעת 1 עו"ד ואסים סיבאט מטעם הפרקליטות
ב"כ הנתבעת 2 עו"ד עופר נתנאל

החלטה

ההחלטה ניתנה באולם בסיום הדיון. פרוטוקול הדיון הושמט.

1. עניינה של החלטה זו היא בקשה לסעד זמני שהגישו התובעים ובה הם עותרים לכך שהמשיבים ימנעו מפינויים מבית אליו נכנסו. כבר עתה יאמר שעל פניו וכעולה מהבקשה עצמה, המבקשים פלשו לבית ברחוב הנביאים 98 רמת השרון. המבקשים כדבריהם הם בעלי זכויות לקבל מגורים ובזכות זכויות זו החליטו כאמור להיכנס לאותו בית.
2. המבקשים הם בני זוג שלהם ארבעה ילדים, ומתוכם ילד בן 11 שכאמור בבקשה נכה ב-180%, משותק בארבעת גפיו, ולוקה במחלות נוספות שמפורטות. אותו ילד מבין ארבעת הילדים אף הובא היום על כסא גלגלים לאולם בית המשפט. יאמר, לצד תוצאת ההחלטה, שהלב יוצא כך ממש אל אותו ילד, אך בכל הכבוד, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה.
3. עיקרה של הבקשה הוא בשאלה האם הפלישה לבית היא בגדר פלישה טרייה שלא חלפו 30 יום ממועד שארעה ומשכך ניתן לפנות את המבקשים בכוח במידה סבירה, כמשמעות סעיף 18 ב לחוק המקרקעין. לטענת המבקשים, הפלישה נעשתה כבר במהלך חודש מאי 2021 לצורך כך אף הוגשו תצהירים לפיהם הפלישה נעשתה ביום 25.5.2021. ככל שלא מדובר בפלישה טרייה וככל שחלפו מעל 30 יום ממועד הפלישה, הרי לטעמם של המבקשים אין מקום לפנות אותם בכוח במידה סבירה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28362-08-21 אלי ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

4. בדיון היום הופיעו הצדדים. מתוך המצהירים התייצבו המבקשים עצמם וכן עד אחד מתוך שלושה מצהירים נוספים. שמעתי היטב את דברי המבקשים באמצעות באת כוחם לפיהם העדים האחרים בדרך. כך או כך, השעה כעת 13:07 ותוך ששמעתי כעת שהעדים הגיעו, יש מקום ליתן ההחלטה. עוד התייצבו היום המצהירה מטעם המשיב 2 וכן יועץ משפטי של המשיב 1 שהוא המצהיר מטעמה. שני אלה לא נחקרו ואף נמסר היטב על ידי ב"כ המבקשת מדוע אין מקום לחקור אותם.

5. סמכות עניינית:

המשיבה 2 הרחיבה ביחס לשאלת הסמכות העניינית וטענה שאין לבימ"ש זה סמכות לדון בהליך. במלוא הכבוד אין מקום לקבל טענה זו ולעניין זה יובאו הדברים הבאים:

א. ראשית, על פניו אכן הדרך להתמודד עם החלטות מנהליות בין של המשיב 2 ביחס להקצאת דיור ובין של המשיב 1 ביחס לפעולותיו, היא בהליך מנהלי. לצד זאת, כאשר מוגשת בקשה לסעד זמני הרי החלטה באותה סעד זמני אינה מביאה לכך שבית המשפט קונה סמכות לניהול ההליך כולו, השאלה הממוקדת היא הכרעה בסעד הזמני על אתר ומכאן גם יש מקום לדון בבקשה זו. מעבר לכך אפנה גם לאמור בפסקה הבאה.

ב. שנית, בתי המשפט מכירים בהחלט מצבים בהם עולה טענה של מעין עוולה היברדית. טענה שניתן להתמודד איתה הן בפן המנהלי והן בתביעה אזרחית רגילה. מבלי להרחיב, אפנה למשל אל: רע"א 2063/16 **יהודה גליק נ' משטרת ישראל** (השופטים א. רובינשטיין, י. עמית וצ. זילברטל). באותו הליך דן בית המשפט העליון ארוכות במקרה של תקיפה ישירה של הליך מנהלי באמצעות הליך אזרחי. לעניין זה קבע כב' המשנה לנשיאה הנשיא רובינשטיין כי ניתן לדון בהליך אזרחי בנושאים מעין אלה. כאן יאמר כי אמנם בסופו של יום ההליך הוכרע בדעת רוב של כב' השופטים עמית וזילברטל, אך לגופה של שאלת ההליך האזרחי, נראה שגם כב' השופט זילברטל הצטרף לעמדתו של המשנה לנשיאה רובינשטיין. כאן יאמר, שכב' השופט זילברטל התייחס לכך שאינו מקבל את ההליך בו נקט יהודה גליק, שכן **"חפצו היה לעקוף את מסלול התקיפה ההולם... והאזרת האזרחית בה עטה את תובנותיו לא היתה אלא כסות לתקיפה ישירה שאין להביאה בפני בית המשפט האזרחי"**. לצד ביקורת זו, הרי ניתן לראות היטב שגם לטעמו של כב' השופט זילברטל בהחלט אפשר שגם שאלות מנהליות יגיעו במקרים מסוימים לדיון בבית המשפט האזרחי. כך או כך, כפי שכבר ציינתי לעיל, הבקשה בפני כעת היא ביחס לסעד זמני משקימת אפשרות לדון בהליך זה בבית משפט אזרחי, בוודאי יש לדון בסעד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28362-08-21 אלי ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

6. הכרעה בבקשה:

תוך כבוד רב למבקשים, תוך שנתתי דעתי לקשיים בחייהם כפי שעלו בבקשה, וכפי שכאמור אף ראיתי באולם, הרי אין מקום לקבל את הבקשה ולעניין זה יובאו הנימוקים הבאים:

א. נימוק ראשון לדחיית הבקשה – התייחסות למשאבי הציבור

אכן המבקשים תיארו באמצעות באת כוחם היטב את המצוקות בפניהם הם ניצבים. אך כאשר עלי להתייחס למשאבי ציבור, הרי לא די להתייחס למצוקות ספציפיות של מי שפלש לבית מגורים, אלא יש לראות את התמונה המלאה ובכך להתייחס גם לאחרים שעל פניו נזקקים לשירותים ולסעדים שמעניקה המשיבה 2. אכן ראיתי היטב את המבקשים ואת בנם היום באולם. אך שומה עלי גם לראות את מי שאינו באולם והכוונה לאותם זכאים אחרים בהם מטפלת המשיבה 2. אכן אפשר וחלילה המשיבה 2 בסיומו של הליך מנהלי ככל שיינקט או כל הליך אחר, תימצא ככזו שחייבת לספק דיור מידי למבקשים. אך בשלב זה, כל אשר נמצא לפני הוא מבקשים אשר פלשו, כעולה מבקשתם שלהם, לבית שלא הוקצה להם.

מכאן, אין מקום ליתן סעד זמני שמשמעותו הוא למעשה התערבות בהליך מנהלי. בעניין זה אף אפנה לעע"מ 3151/20 בשרי נ' משרד הבינוי והשיכון (מיום 15.2.21), שם התייחס בית המשפט לכך שדירות הדיור הציבורי הוא משאב מוגבל לכך שנתנית דירה לאחד פירושה מניעת דיור מהאחר. להשלמה אפנה גם אל עע"מ 5089/19, ביאלוסטוצקי נ' ראש עיריית ערד (1.8.19).

ב. נימוק שני לדחיית הבקשה – מועד הפלישה לנכס

- המבקשים טוענים שפלשו לנכס ביום 25.5.21. אך במלוא הכבוד, מלבד טענה זו, אין לפני כל ראיה אובייקטיבית דווקא לתאריך הזה מצד המבקשים. נתתי דעתי לתצהירים שהוגשו, אתייחס לכך בהמשך. לצד זאת ייאמר שפלישה לבית מטבע הדברים מותירה טביעות רגל כאלה ואחרות. ניתן היה לצלם את מועד הכניסה, אך צילומים לא הוגשו. יתרה מכך, בעת קריאת הבקשה עלתה השאלה האם הפלישה לא לוותה במשאית שהובילה מיטלטלין ואכן במהלך הדיון עלה מדברי המבקשים בהגינות רבה שהיו משאיות וכיוצא באלה. כך שניתן היה להראות איזושהי ראשית ראיה למועד הכניסה – חשבונית מחב' ההובלה או כל ראיה אחרת.

- במהלך הדיון אף נמסר על חיבור לחב' החשמל. גם כאן ניתן היה להגיש למשל או אסמכתא לאותו חיבור או ככל שאין אסמכתא, קריאת מונה בין של מונה החשמל ובין של מונה המים, שניתן היה לראות שינוי משמעותי דווקא מה-25.5.21.

- נתתי דעתי לכך שאפשר וכאשר אדם פולש לנכס, הוא אינו מכין את התשתית הראייתית להוכיח את מועד הפלישה, אך כאשר עומדת טענה כה משמעותית לפיה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28362-08-21 אלי ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

מועד הפלישה היה ב-25.5.21, היה מקום לתמוך אותה בראיה כלשהי. לכך הצטרף גם האמור בפסקאות הבאות.

ג. נימוק שלישי לדחיית הבקשה – התייחסות נוספת למועד הפלישה

- נתתי דעתי לתצהירים שהוגשו על ידי מי שכנטען ראה שהמבקשים נכנסו לנכס ביום 25.5.21. מתוך המצהירים נחקר היום רק מר משה שבו ובמלוא הכבוד, נראה שקיימים מספר כשלים בגרסתו שמכרסמים עד כדי שאין לקבלה, על כך בפסקאות הבאות.
- ראשית, מר שבו הצהיר שידוע לו שהמבקשים מתגוררים במקום מיום 25.5.21. עם זאת, כבר בתחילת עדותו ועוד מבלי שנשאל, ציין שהמבקשים מתגוררים במקום מיום 27.5.21. עוד כבר בתחילת הדיון ציין שאולי מדובר ב-28.5.21. כלומר יש לנו עדות ספציפית עם שלוש גרסאות. הדבר לא מוסיף לאמינות הגרסה.
- שנית, מר שבו הצהיר ארוכות תוך שהוא יודע בדיוק את התאריך בחודש, אך לא זכר באיזה יום בשבוע מדובר. קשה לקבל גרסה לפיה אדם זוכר בדיוק את התאריך בחודש, וגם דיוק לא היה כאן, אך את היום בשבוע אינו זוכר. הדעת נותנת שאדם דווקא יזכור באיזה יום בשבוע פגש אדם כלשהו ולא יזכור לאחר חודשים באיזה יום בחודש הייתה הפגישה.
- שלישית, מר שבו הרחיב כיצד הכיר את המבקשים. כאן ייאמר שמר שבו מתגורר במרחק כ-15 בתים מביתם של המבקשים, ברחוב הנביאים 68 ברמת השרון. אכן אפשר ואנשים ידידותיים יודעים בפרוטרוט ובדיוק באיזה יום פלשו אנשים אחרים שאינם מכירים לבית הנמצא 15 בתים מביתם. אך בכל זאת המרחק וכן כל הנימוקים שכבר הובאו ועוד יובאו, מהווה כרסום נוסף בגרסתו של מר שבו.
- רביעית, מר שבו הרחיב היטב על הקשר עם המבקש 2 ועל הכרות של בנו אלי, בן ה-31 עם אותו מבקש. ההרחבה הייתה כה רבה עד אשר לא ניתן היה להימנע מהתמיהה מדוע אותו בן לא מצהיר אם אכן ההכרות כה הדוקה. אך תמיהה זו עמדה בצל תמיהה גדולה עוד יותר, כפי שתפורט להלן: כאשר נשאל מר שבו אודות אותו אלי, והכוונה הייתה למבקש 2 שגם שם משפחתו הוא אלי, השיב בהגינות דווקא ביחס לבנו אלי וציין שהוא אפילו אינו יודע היכן הוא מתגורר ואף ציין שאינם בקשר. הדבר לא מוסיף לאמינות גרסתו.
- מכל אלה ותוך כבוד רב למר שבו, מצאתי שאין מקום לקבל את גרסתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28362-08-21 אלי ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

ד. נימוק רביעי לדחיית הבקשה – סקר בדיקת נוכחות מטעם המשיב 2

- על פניו די בעובדה שהמבקשים כלל לא הוכיחו את מועד פלישתם לבית. אך יש להוסיף גם ראייה שהוגשה על ידי המשיבה 2. אותה ראייה הוא סקר בדיקת נכסים בחודש יולי 2021 אשר מתייחס לעשרות ביקורים בעשרות נכסים וביניהם גם הנכס ברחוב הנביאים ברמת השרון. בהתאם לאותו סקר שהוגש כטבלה ואשר עליו חותמת של מנהל מרכז שירות נתניה וסגנו יעקב הדר, ניתן לראות שנעשו ביקורים ביום 8.6.21 ו-27.6.21 ולא נרשם לגביהם דבר וכן ניתן לראות רישום ביחס לביקורים ביום 5.7.21 ו-12.7.21, כלומר שני ביקורים בחודש יוני 2021 ושני ביקורים בחודש יולי 2021. בשורה המתייחסת לביקורי חודש יולי 2021 נרשם, במסגרת ה-"הערות" – "יש פלישה בדירה". כלומר לפנינו ראייה מסוימת למועד בו נעשתה הפלישה לדירה.
- נתתי דעתי לכך שהמצהירה מטעם המשיבה 2, שכלל לא נחקרה, אינה זו אשר ביקרה בפועל במקום. לצד זאת, בהינתן העובדה שמדובר בהליך ביניים, אני מקבל את הראייה. בתמצית ייאמר שבהליך ביניים גם ראייה שברגיל עלולה להיחשב כעדות שמיעה, עדיין ראוייה להתקבל. לכך אוסיף גם האמור בפסקה הבאה.
- אדגיש פעם נוספת שלצד ראייה זו עומדים דווקא העדר הראיות מטעם המבקשים. כאן שוב אדגיש שהמבקשים שמיוצגים היטב וידעו אודות טענות המשיבים, לא המציאו כאמור כל ראייה למועד הפלישה, למעט התצהירים אליהם התייחסתי.

ה. הערה לפני סיום ביחס לנימוקי דחיית הבקשה

- המשיבה 1 התייחסה לחומר חקירה שנמצא בידה ולדבריה יש בו כדי לקעקע את גרסת המבקשים. במהלך הדיון אף הציע ב"כ המשיבה 1 להציג את חומר החקירה לעיני בלבד. כאן אציין שמי שמצאתי שממילא יש לדחות את הבקשה, הרי אין מקום להתייחס לחומר החקירה בוודאי לא כאשר מבקשים להציגו בהליך אזרחי מבלי שהמבקשים עיינו בו, בין בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ ובין בכלל.

7. סוף דבר

מצוקתם של המבקשים הוצגה היטב ובמקצועיות על ידי באת כוחם. לצד זאת, ברור שאין לקבל את הבקשה וזאת מהנימוקים שהובאו לעיל. משכך, הבקשה נדחית. באשר להוצאות הבקשה – אין בהתאם לרוח תקנות סד"א תשע"ט – 2018 ומנגד תוך שהתייחסתי למצבם של המבקשים כפי שהובא היום בדיון, אני מחייב את המבקשים בהוצאות בסך כולל של 4,000 ₪, כאשר ההוצאות הן לטובת המשיבה 1 בסך 2,000 ₪ ולטובת המשיבה 2 בסך 2,000 ₪. הוצאות אלה יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28362-08-21 אלי ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

בהינתן העובדה שאנו נמצאים בתקופת פגרת הקיץ, ובעוד כשבוע יחול ראש השנה, ומתוקף סמכותי אני מורה על כך שלא ניתן יהיה לפנות את המבקשים עד ליום 12.9.21, קרי לאחר ראש השנה. בשלב זה ייצא המבקש 2 מהאולם תוך שהוא מפטיר מילים מול בית המשפט.

<024>

ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"א, 29 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

אביים ברקאי, שופט